

Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: Η ζωή δόθηκε στον άνθρωπο για να συναντηθεί με τον Θεό

[gallery]

Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά της Μόσχας τέλεσε την εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου, στις 15 Φεβρουαρίου 2012, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας συλλειτουργούντος πλήθους κληρικών.

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως ο Ιεράρχης κήρυξε το θείο λόγο, όπου ερμήνευσε το νόημα της σημερινής εορτής, τονίζοντας ότι «ο Θεός ευαρεστήθηκε να υποδεχθεί ο Άγιος Συμεών τον Μεσσία με τη μορφή ενός αδυνάτου Βρέφους.

Παίρνοντας στην αγκαλιά του το Βρέφος Ιησού αισθάνθηκε, ενεργώντας του Αγίου Πνεύματος, ότι πρόκειται για τον Μεσσία της Επαγγελίας, ο Οποίος κατέβη για να σώσει τον λαό του Ισραήλ. Και αμέσως ο Συμεών αναφώνησε: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμα σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ».

Στη ζωή του ο δίκαιος Συμεών είχε ένα μόνο στόχο δηλαδή την αναμονή της συναντήσεώς του με τον Σωτήρα του κόσμου, τον Υιό του Θεού, με Εκείνον, ο Οποίος πρόκειται να σώσει κι αυτόν τον ίδιο. Επίσης ευρίσκετο εν αναμονή του δικού του τέλους, διότι αντιλαμβανόταν ότι ένα στενά συνδέεται με τον άλλο, μετά τη συνάντηση αυτή θα μπορούσε εν ειρήνη να αποδημήσει προς τον Κύριο. Πόσο μακράν απέχει αυτό από τη ζωή των σύγχρονων ανθρώπων, οι οποίοι δεν αναμένουν καθόλου τη συνάντησή τους με τον Σωτήρα και χωρίς τη χαρά συλλογίζονται την ώρα του θανάτου τους, αλλά αντίθετα πράττουν το πάν για να την απομακρύνουν αυτή την έσχατη στιγμή ή να τη λησμονήσουν. Ενώ ο θάνατος είναι το επιστέγασμα της ανθρώπινης ζωής, και ο θάνατος του ανθρώπου εν πολλοίς εξαρτάται από τον τρόπο της ζωής του.

Η ζωή του κάθε ανθρώπου έχει κάποιο εσωτερικό περιεχόμενο, το οποίο είναι γεμάτο το επάγγελμά του, τις σπουδές του, τις διάφορες του αποσχολήσεις σε αυτό τον κόσμο, την οικογενειακή ζωή.

Ο Άγιος Συμεών ο Θεοδόχος μας δίνει παράδειγμα ανθρώπου, του οποίου η ζωή είχε ένα σωστό περιεχόμενο, διότι αυτός ευρίσκετο εν αναμονή της συναντήσεώς του με τον Σωτήρα. Η συνάντηση αυτή έγινε ακόμα σε αυτή την επίγεια ζωή, και ως εκ τούτου δεν φοβάται αυτός ο άνθρωπος το

πέρασμά του στον άλλο κόσμο, διότι εκεί θα τον υποδεχόταν ο Χριστός, τον Οποίο προηγουμένως εγνώρισε και αγάπησε.

Δεν έχει σημασία πόσος χρόνος θα μεσολαβήσει από τη συνάντηση του ανθρώπου με το Χριστό και την ώρα του θανάτου του: μερικές μέρες, κάποια χρόνια ή ολόκληρες δεκαετίες. Η συνάντηση αυτή πρέπει να γίνει σε αυτή την επίγεια ζωή, ώστε να καταλάβει ο άνθρωπος ότι ο Χριστός είναι Εκείνος για τον Οποίο αξίζει να ζει κανείς. Και αυτή η δυνατότητα μας την προσφέρει ο Θεός με τη Θεία Κοινωνία, όταν δεν παίρνουμε απλά στην αγκαλιά μας τον Σωτήρα, όπως ο Άγιος Συμεών, αλλά τον δεχόμαστε μέσα μας, δεχόμαστε το Θείο Σώμα εντός του δικού μας σώματος, ενώ το αίμα μας αναμιγνύεται με τον Θεία Αίματος, και ο ίδιος ολόκληρος κατοικεί εν μέσω ημών.

Για να γίνει αυτή η συνάντηση πραγματικότητα της ζωής μας, και όχι ένας απλός τύπος ή τελετή, πρέπει κάθε στιγμή της ζωής μας να ευρισκόμαστε στο ύψος της χριστιανικής μας κλίσεως. Να θυμόμαστε ότι έχουμε καταξιωθεί να γίνουμε Ναοί του Θεού, χώροι της Θείας χάριτος, θείας φύσεως κοινωνοί. Ο Θεός θέλει και επιθυμεί αυτή τη συνάντηση ίσως και περισσότερο από εμάς. Έρχεται να μας προύπαντήσει κάθε φορά που έστω και μια μικρή σχετική επιθυμία δείχνουμε να συναντηθούμε και να Τον δεχθούμε μέσα στην καρδιά μας.

Αυτά τέλος πάντων μας υπενθυμίζει η σημερινή εορτή. Η Άννα η Προφήτιδα, η οποία υπηρετούσε τον Κύριο νηστεύοντας και προσευχόντας νηχθημερόν στον Ναό του Κυρίου, ομοίως με τον Συμεών τον Θεοδόχο περίμεναν να έλθει ο Σωτήρας του κόσμου. Και αυτή μας δίνει παράδειγμα της ίδια αρετής και του ίδιου βιώματος. Η ζωή δίδεται στον άνθρωπο για να συναντηθεί με τον Θεό και από μας εν πολλοίς εξαρτάται εάν γίνει πραγματικότητα αυτή η συνάντηση.

«Αυτή την εορτή που επίσης μας φέρνει πιο κοντά στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή ας συλλογισθούμε το περιεχόμενο της ζωής μας, ας παρακαλέσουμε τον κύριο να μας συγχωρέσει τις αμαρτίες μας και να μας οδηγήσει στην οδό της μετανοίας. Ας παρακαλέσουμε ώστε κάθε φορά που ερχόμαστε στον Ναό για τη Θεία Λειτουργία και κοινωνούμε των Αχράντων Μυστηρίων, αυτό το Μυστήριο να είναι μια πραγματική συνάντησή μας με τον Θεό, ο Οποίος ευρίσκεται εν μέσω ημών και είναι πρόθυμος να έλθει και να κατοικήσει στις καρδιές μας και να ζωογονήσει έσωθεν ολόκληρη την ανθρώπινη μας φύση. Αμήν».